

EL GRAN CIRC DE L'ONU

Nova sessió plenària de les Nacions Unides

L'última possibilitat de salvar l'ONU és fer pagar entrada per a assistir a les seves reunions. Milers i milers d'espectadors s'aproprien a les taquilles i deixarien una bona suma de dòlars. Les Nacions Unides, ara per ara (i una mica sempre), és un circ ple de pallassos que gesticulen, s'escriu i després van a sopar junts. Lamentable, però divertit alhora.

La darrera assemblea ha estat un model del circ de l'absurd, amb incongruències, discursos amenaçadors, abandonaments massius de la sala, així com aplaudiments fora de lloc i un pobret sionista de merda (disculpeu la redundància) tot apuntant, llibreta en mà, les delegacions dels països que havien abandonat l'hemicicle mentre parlava Netanyahu, el genocida en cap —que, per a sorpresa de ningú, finalment no va ser detingut pels seus crims contra la humanitat. Infantil i pervers.

Després que el Secretari General fes el seu discurs de comiat, tot parlant de la pau i la concòrdia (discurs acollit amb molts aplaudiments), després de parlar de drets humans i col·laboració entre nacions, apareix Trump i amenaça —amb la gràcia que el caracteritza—

d'esborrar del mapa a Iran. Sí, un altre cop. A continuació, el president d'Iran, Pezeshkian, adverteix amb rostre seriós els americans. Segons sigui qui ocupa el faristol dels disbarats, els representants d'altres països abandonen o

ocupen la sala. La gran evasió es produeix amb l'anunci de l'orador israelià Netanyahu, que s'enfot dels que li volen demostrar el seu rebuig, tot anant als lavabos de la seu de les Nacions Unides. És la mena de protesta que es permeten les nacions petites, esquifides i covardes del món —gairebé totes. Però tot segueix sent una farsa, com a pallassos que són. Els que han plantat Netanyahu s'ocupen, en els passadissos, d'aconseguir acords amb Israel a través dels secretaris i ministres sionistes dels collons (disculpeu la redundància, novament). Els iranians es tanquen en una sala fosca per a parlar amb el plasma de Trump (com una sessió d'espiritisme), que en aquell moment està ocupat amb les autoritats xineses per a aconseguir arròs ensulfat per a vendre al Líban.

Per a entendre la magnitud de la tragèdia, només cal dir que un dels oradors amb més presència, coherència i fiabilitat, va ser el representant d'Espanya. Que ja és dir!

En resum: nova funció, nou protocol acomplert. Han parlat les eminències i el món segueix empitjorant dia a dia, com les glaceres, que avancen lentament però tenaç fins que tot serà un gran pou d'aigua bruta.

Hem de destruir aquest bastió de Hamàs!

BEN JENNINGS
17.09.2025